

[Dorit Myltoft]

vinkler, arbejdsmetoder osv. for de enkelte fag, giver tværfaglighed ingen mening.

Fru Eva Møllers øvrige kommentarer til Det Radikale Venstre vil jeg tage op siden hen i min ordførertale.

(Kort bemærkning).

Eva Møller (KF):

Jeg skal blot sige til fru Dorit Myltoft – jeg vil tro, det er fremgået af forhandlingerne, men ellers kan man læse det i referatet af forhandlingerne den 12. marts 1992 – at jeg dengang sagde, at vi er tilfredse med tværfaglighed, fordi tværfaglighed netop forudsætter enkeltfagene, og det mener jeg stadig. Men spørgsmålet er, hvordan man vægter de to begreber, hvad der er mest betydningsfuldt; og her vurderer vi fortsat, som vi også gjorde det i 1992, fagligheden som mere betydningsfuld end tværfagligheden.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Vi er tilbage i ordførerrækken.

Anders Mølgaard (V):

Indimellem bliver vi her i Folketinget kritiseret for – og somme tider med rette – at beslutninger og forlig med vidtrækkende konsekvenser for danskernes hverdag er hovsaløsninger, præget af et forhandlingsresultat, som er opnået i en alt for sen natte-tid.

Det forslag til en ny folkeskolelov, som vi i dag skal drøfte, er lysår fra føromtalt karakteristisk. Lovforslaget er et resultat af en proces, som efter min mening rummer nogle af de bedste og mest ægte egenskaber i dansk folkestyre: Først flere tusinde lokale forsøg, som ofte har været præget af stort engagement, og på baggrund af disse forsøg barslede daværende undervisningsminister Bertel Haarder med et lovforslag i februar 1992; og derefter var hele det efterfølgende præget af talrige debatmøder med forældre og lærere m.fl., og ikke mindst af mange nyttige drøftelser i Undervisningsministeriet mellem repræsentanter for alle Folketingets partier. Hele denne proces er et eksempel på, at folkestyret faktisk lever i bedste velgående.

På grund af den knappe tid er der ikke lejlighed til at kommentere alle facetter af lovforslagets indhold, og jeg vil derfor blot fremhæve

en række af de aspekter, som Venstre finder meget positive, og som for manges vedkommende også var med i tidligere undervisningsminister Bertel Haarders lovforslag. Jeg vil starte med at udtrykke Venstres glæde over lovforslagets formålsparagraf, for den nye formulering er heldigvis stærkt præget af modet og viljen til igen at fremhæve centrale værdier. 1975-loven er jo på dette punkt efter min opfattelse præget af en vis værdimangel.

Venstre hilser med tilfredshed, at der lægges vægt på personlig udvikling, virkelyst, fordybelse, tillid til egne muligheder og handlingsperspektiver. Vi glæder os også over den dobbelte målsætning med kravet om øget fortrolighed med vore egne rødder og dansk kultur sammen med øget forståelse for andre kulturer, ligesom ansvaret for naturen nu er nævnt i lovforslaget. Endvidere er det nu præciseret, at rettigheder og pligter simpelt hen hører sammen, og som Venstrefolk er vi svært tilfredse med, at frihed og folkestyre nu er præciseret i formålsparagraffen. Formålsparagraffens formulering er jo næsten folkeskolens grundlov, og derfor er det glædeligt, at der på tværs af traditionelle partiskel har været vilje til at sende klare værdisignaler til brugerne af fremtidens folkeskole.

Vores dagligdag er præget af en stigende internationalisering på alle niveauer. Moder Jord krymper, og det er ved at gå op for de fleste, at vi lever i et globalt skæbnefællesskab, hvor nationale sololøb er farlige. Netop som borgere i en lille nation er det vigtigt at kunne klare sig ude i den store, forjættende verden, og derfor er indførelsen af engelsk fra 4. klasse og muligheden for fransk fra 8. klasse et fremskridt. Det er heller ikke nogen hemmelighed, at vores folkeskole trænger til et løft på det naturvidenskabelige område, og jeg er overbevist om, at det nye fag natur og teknik, som allerede introduceres fra 1. klasse, rummer potentielle til store oplevelser og spændende opdagelser for mange børn, som måske i dag har det lidt svært på dette felt.

Det er også et betydningsfuldt fremskridt, at vi nu indfører et regulært samfundsfag med 5 ugentlige timer på 9. klassetrin. Samfundsfaget vil, i modsætning til den nuværende samtidsorientering, få sin egen identitet med hovedvægten på økonomi, sociale relationer og dansk og international politik. Det er dejligt,